

Přečtěte si pozorně celý následující text (dále se bude říkat jen text):

Mimořádné shromáždění biskupského synodu v roce 1985 nalezlo v „eklesiologii společenství“ ústřední a základní myšlenku dokumentů II. vatikánského koncilu. Církev putující po této zemi je povolána uchovávat a podporovat jak společenství s Trojjediným Bohem, tak společenství mezi věřícími. K dosažení tohoto cíle má Slovo a Svátosti, především eucharistii, z níž „stále žije a roste“ a v níž zároveň vyjadřuje sebe samu. Není to náhoda, že výraz „communio“ se stal jedním ze specifických pojmenování této vznešené svátosti.

Eucharistie se tedy jeví jako vrchol všech svátostí a vede k dokonalosti společenství s Bohem Otcem skrze ztotožnění se s jednorozeným Synem působením Ducha Svatého. S pronikavostí víry vyjadřoval tuto pravdu jeden významný autor byzantské tradice: v eucharistii, „na rozdíl od každé jiné svátosti, je tajemství [sdílení] tak dokonalé, že vede na vrchol všech dober: zde se nachází poslední cíl každé lidské touhy, protože zde dosahujeme Boha a Bůh se s námi spojuje tím nejdokonalejším způsobem“ (MIKULÁŠ KABASILAS). Právě proto je vhodné *pěstovat v duši stálou touhu po eucharistické svátosti*. Z toho vznikla praxe „duchovního přijímání“ rozšířená v církvi již po staletí a doporučovaná svatými učiteli duchovního života. Sv. Terezie od Ježíše psala: „Když nejdete k sv. přijímání a neúčastníte se mše svaté, můžete přijímat duchovně... tak se do vás silně vtiskuje láska našeho Pána“.

Slavení eucharistie však nemůže být výchozím bodem společenství, neboť předpokládá již jeho existenci, upevňuje je a přivádí k dokonalosti. Svátost vyjadřuje takové pouto společenství jak v *neviditelném* rozměru, který nás v Kristu působením Ducha Svatého váže k Otci i mezi sebou, tak ve *viditelném* rozměru zahrnujícím společenství v učení apoštolů, ve svátostech a v hierarchickém řádu. Úzký vztah mezi neviditelnými a viditelnými prvky církevního společenství je konstitutivním rysem církve jako svátosti spásy. Pouze v tomto kontextu existuje právoplatné slavení eucharistie a opravdová účast na ní. Proto je niterným požadavkem eucharistie, aby byla slavena ve společenství, konkrétně v celistvosti všech jejích pout.

Odpovězte na následující otázky (vycházejte z textu):

1. K čemu je povolána církev?

Církev je povolána uchovávat a podporovat jak společenství s Trojjediným Bohem, tak společenství mezi věřícími.

2. K čemu je společenství přiváděno skrze eucharistii?

K dokonalosti s Bohem Otcem skrze ztotožnění se s jednorozeným Synem působením Ducha Svatého.

3. V jakém smyslu vytváří eucharistie společenství?

V neviditelném rozměru, který nás v Kristu působením Ducha Svatého váže k Otci i mezi sebou a ve viditelném rozměru zahrnujícím společenství v učení apoštolů, ve svátostech a v hierarchickém řádu.

4. V jakém případě můžeme hovořit o opravdové účasti na slavení eucharistie?

Je-li dán úzký vztah mezi neviditelnými a viditelnými prvky církevního společenství

Označte jednu odpověď, která vysvětluje daný výraz nebo je synonymem. Vycházejte při tom z textu.

5. synod: a) smlouva uzavřená mezi státem a církví
b) rozkol v církvi
c) **shromáždění církevních zástupců**
d) nařízení vydané papežem
6. eklesiologie: a) přejímání cizích vzorů
b) **nauka o církvi**
c) jiné označení svátosti smíření
d) nauka o nekřesťanských náboženstvích
7. eucharistie: a) názor považující za kritérium mravnosti úsilí o štěstí
b) zpracování a úprava textu
c) **svátost oltářní**
d) požehnání
8. Byzanc: a) město na území Kyjevské Rusi
b) Sokratova žena
c) starozákonní postava
d) **středověká říše**

Vyplývají z textu následující tvrzení? Zakroužkujte správnou odpověď.

- | | | |
|--|------------|-----------|
| 9. Slavení eucharistie je předpokladem pro vznik společenství. | Ano | Ne |
| 10. Poslední cíl každé lidské touhy je žít ve společenství věřících. | Ano | Ne |
| 11. Přijetí eucharistie nás vede k dokonalému společenství s Bohem. | Ano | Ne |
| 12. Viditelný rozměr svátosti lze chápat ve vztahu k církevní hierarchii. | Ano | Ne |
| 13. Primárním úkolem biskupského synodu v roce 1985 bylo nalézt ústřední myšlenku byzantské tradice. | Ano | Ne |
| 14. Církev není povolána uchovávat společenství s věřícími, ale s Bohem. | Ano | Ne |
| 15. Mezi neviditelnými a viditelnými prvky církevního společenství není žádná vazba. | Ano | Ne |
| 16. Svátost smíření je nejvýznamnější ze všech svátostí. | Ano | Ne |
| 17. Sv. Terezie od Ježíše je autorkou byzantské tradice. | Ano | Ne |
| 18. Základním požadavkem eucharistie je, aby byla slavena v chrámech. | Ano | Ne |
| 19. Neviditelný rozměr společenství nás váže k Bohu Otci v Kristu působením Ducha Svatého. | Ano | Ne |

Nahrad'te českým výrazem slova nacházející se v textu:

20. „communio“**společenství**
21. Konstitutivní.....**ustanovující, ustavující, zřizující**
22. hierarchický řád ...**řád určující postavení dle poslušnosti, hodnosti, hodnot, významu**

Vyjádřete menším počtem slov, aby byl zachován význam:

23. Slavení eucharistie však nemůže být výchozím bodem společenství, neboť předpokládá již jeho existenci, upevňuje je a přivádí k dokonalosti.

Slavení eucharistie předpokládá existenci společenství, upevňuje je a přivádí k dokonalosti.

24. ... společenství s Bohem Otcem skrze ztotožnění se s jednorozeným Synem působením Ducha Svatého.

...společenství s Trojediným Bohem.

Pozorně si přečtete následující text a vyplňte úkoly pod textem.

La communion invisible, tout en étant par nature toujours en croissance, suppose la vie de la grâce, par laquelle nous sommes rendus « participants de la nature divine » (2 P 1, 4), et la pratique des vertus de foi, d'espérance et de charité. En effet, c'est seulement ainsi que s'établit une vraie communion avec *le Père, le Fils et le Saint-Esprit*. La foi ne suffit pas; il convient aussi de persévérer dans la grâce sanctifiante et dans la charité, en demeurant au sein de l'Église « de corps » et « de cœur »; il faut donc, pour le dire avec les paroles de saint Paul, « la foi opérant par la charité » (Ga 5, 6).

Přeložte v textu podtržená slova podle smyslu kontextu.

25. La communion invisible - **Neviditelné společenství**
26. la vie de la grâce - **stav milosti**
27. la nature divine - **božská přirozenost**
28. la grâce sanctifiante - **posvěčující milost**
29. la foi opérant par la charité - **víra, která se projevuje láskou**

Vytvořte antonyma (slova opačného významu):

30. corps – **âme**
31. toujours en croissance - **toujours en diminue, toujours en décroître...**

Odpovězte česky na základě přečteného cizojazyčného textu na následující otázky.

32. Co předpokládá společenství? **Stav milosti**

33. Co získáváme ve stavu milosti? **Účast na božské přirozenosti**

34. Ve které části Nového zákona se hovoří o naší účasti na božské přirozenosti?

2 Petr 1,4

Které biblické knihy jsou v textu citovány?

35. Napište její český název ... **Druhý list Petrův, Galatským**

36. Napište českou zkratku **2 Petr nebo 2Pt nebo 2P; Gal**

Napište jiný výraz (výrazy) nebo vyjádřete jiným způsobem slova v textu napsaná tučnou kursivou, aby byl zachován smysl.

37. le Père, le Fils et le Saint-Esprit - **le Dieu Trinité**